

Efficacy of low- and high-dose trilostane treatment in dogs (< 5 kg) with pituitary-dependent hyperadrenocorticism. Cho KD, Kang JH, Chang D, Na KJ, Yang MP. J Vet Intern Med. 2013 Jan-Feb;27(1):91-8.

Eén van de behandelmethoden van hypofyse-afhankelijk hyperadrenocorticisme bij de hond is de toepassing van trilostane. Trilostane remt het enzym 3β -hydroxysteroid dehydrogenase en daarmee de productie van diverse steroïden in de bijnierschors, zoals gluco- en mineralocorticoïden. Als bijwerkingen van het gebruik van trilostane bij de hond met hypofyseafhankelijk

hyperadrenocorticisme worden gemeld anorexie, braken, diarree en slapte, hetgeen de noodzaak tot een optimale dosering van trilostane onderstreept.

De studie werd gebaseerd op 16 honden met hypofyse-afhankelijk hyperadrenocorticisme met een lichaamsgewicht onder de 5 kilogram. Het resultaat van twee verschillende behandelprotocollen werd bestudeerd, te weten een hoge dosering (30 mg/hond oftewel maximaal 6 mg/kg LG ; n=7) éénmaaldaags en een lage dosering (0,5-1,0 mg/kg LG; n=9) tweemaaldaags beide gemengd door het voer. Differentiatie tussen hypofyse-afhankelijk en hypofyse-onafhankelijk hyperadrenocorticisme vond plaats middels een dexamethasonesuppressie-

test in lage dosering en abdominale echografie. Het effect van de medicatie werd mede geëvalueerd op basis van een ACTH-stimulatietest 2, 4, 8, 12, 16 en 24 weken na de start van de medicatie. Na 4 weken medicatie werd de dosering bij iedere herevaluatie eventueel aangepast op basis van het klinisch beeld en/of de resultaten van de ACTH-stimulatie-test. Beoogd werd steeds een serum cortisolconcentratie van 152 nmol/L één uur na toediening van 25 IU ACTH/hond iv.

Bij alle honden met de lage dosering werd na 24 weken de beoogde serum cortisolconcentratie in de ACTH-stimulatie-test bereikt. Na toediening van de hoge dosering werd dit resultaat bij alle honden al na 8 weken bereikt en trad er ook een snellere verbetering van de klinische symptomen op. De herevaluatie's van de medicatie in lage dosering leidden nooit tot een dosering hoger dan 2,0 mg/kg LG po.

Op basis van het waarnemen van minder bijwerkingen gaven de auteurs de voorkeur aan het medicatie-protocol in lage dosering. Opgemerkt dient te worden dat de studie is uitgevoerd bij honden met een lichaamsgewicht onder de 5 kg.